समर्च्य, समर्च्य, समर्चिचिष्य ;
अर्चम् २, } अर्चम् २, } अर्चिचिषम् २ ; }
अर्चित्वा २, } अर्चयित्वा २, } अर्चिचिषित्वा २ ; }
[1]अर्क्कः ;

(37) 'अर्च पूजायाम्' (X-चुरादि :-1809. से. उ. [A]आधृषीयः ।)

'पूजायां णौ विभाषाऽर्चेरर्चयत्यर्चतेऽर्चति । भूवादौ पाठसामर्थ्यात् कर्तृगामिफलेऽर्चति ॥' (श्लो.49.) इति देवः ।

अर्चकः-र्चिका इत्यादिकानां ण्यन्ताण्यन्तसाधारण्येन लिखितत्वात् पूर्वोक्त (36) पूजार्थकार्चतिवद्रूपाणि ज्ञेयानि । ण्यन्तात् सनि तु

अर्चिचयिषकः-षिका, अर्चिचयिष्यम् ;
अर्चिचयिषिता-त्री, अर्चिचयिष्यमाणः ;
अर्चिचयिषन्-न्ती, अर्चिचयिषः ;
अर्चिचयिषिष्यन्-न्ती-ती, अर्चिचयिषितुम् ;
अर्चिचयिषमाणः, अर्चिचयिषा ;
अर्चिचयिषिष्यमाणः, अर्चिचयिषणम् ;
अर्चिचयिषितम्-तः-तवान्, अर्चिचयिषित्वा, समर्चिचयिष्य;
अर्चिचयिषुः, अर्चिचयिषम् २, }
अर्चिचयिषितव्यम् ; अर्चिचयिषित्वा २, }
अर्चिचयिषणीयम् ;

इमानि रूपाणि—इति विशेषः ।

A. 'आधृषाद्वा' (ग. सू.) इति णिचो वैकल्पिकत्वम् । 'शेषात् कर्तरि परस्मैपदम्' (1-3-78) इति णिजभावपक्षे परस्मैपदी । शाकटायनस्तु अनुदात्तेत्त्वमस्य धातोरङ्गीकृत्यात्मनेपदित्वं ब्रूते । तत्पक्षे शानचि 'अर्चमानः' इति रूपम् ।

---

1. औणादिकः कः प्रत्ययः । अर्च्यते, अर्चयन्ति वा तं इति व्युत्पत्तिः— (द. उ. 3-18) भास्करो पुष्पजातिश्च ।